

[Knud Lind]

middagen én gang om ugen; det var det samkvem, de havde med de øvrige arresteranter.

Justitsministeren (Ninn-Hansen):

Efter denne indgående drøftelse af de angelsaksiske retssystemer og engelske fængselsforhold vil jeg i al beskedenhed tillade mig at vende tilbage til dansk ret og til retsplejeloven, som vi har til drøftelse i dag. Da vi havde debatten i maj måned i år, kunne vi konstatere, at et endda betydeligt flertal var interesseret i at ændre retsplejeloven sådan, at politimestrene fik større kompetence, at der blev lejlighed til udenretslige afgørelser i en række sager, og endelig, at der skete en begrænsning af isolationen.

Jeg er sikker på, at jeg ikke tager fejl, når jeg kan konstatere, at der i dag er tilslutning til hovedlinjerne i disse tre forslag; det er jeg taknemlig for, for jeg tror, at vi har brug for disse ændringer.

Jeg har selvfølgelig bemærket, at der er nogle, der siger, at de gerne vil overveje enkeltheder i den forbindelse nærmere. Fru Inge Krogh gav udtryk for ængstelse for, at dette at behandle spiritussager udenretsligt skulle give anledning til, at man betragtede spiritussager med mindre alvor end tidligere. Den fare tror jeg ikke er til stede. Men jeg synes, det er en praktisk foranstaltning, der også kan få betydning for det, man eftersøger, nemlig en mulighed for at belaste domstolene mindre og dermed opnå hurtigere behandling af sagerne.

Hr. Knud Lind spørger – det har vel ikke direkte med retsplejelovsændringen at gøre – om der er sket stigning eller fald i antallet af spiritussager. Jeg tror, niveauet er nogenlunde det samme, men vil gerne give nærmere oplysninger derom i retsudvalget.

Vedrørende kompetenceændring udtalte hr. Bernhard Baunsgaard en vis ængstelse for, at retssikkerheden så ikke skulle være til stede på samme måde. Det mener jeg den vil være. I forbindelse med denne ændring må der selvfølgelig komme til at ligge et meget betydeligt ansvar på politimesterens person ved, at politimestrene går stærkt ind i behandlingen af straffesager. Også med hensyn til det, vi har drøftet her i dag, kan anklagemyndigheden ved en underret gøre tingene hurtigere, så varetægtsfængslingen bliver kortere, og hvad man ellers kan drøfte i den for-

bindelse. Det er politimesterens ansvar, hvis dette gennemføres. Man kan ikke på nogen måde henvise til, at man skal spørge statsadvokaten først, o. lign., og det tror jeg i praksis vil komme til at betyde noget væsentligt med hensyn til behandlingen af sagerne og dermed, vil jeg også tro, en forbedring af retssikkerheden. Men det er jo spørgsmål, vi kan drøfte nærmere. Jeg har gerne villet argumentere for det, jeg tror er rigtigt, nemlig at man giver politimesteren, chefen for politiet på stedet, et så betydeligt ansvar som muligt for alt, hvad der foregår i hans politikreds. Det betragter jeg som noget væsentligt.

Hvad angår isolation, var navnlig hr. Jimmy Stahr inde på spørgsmålet om, hvorvidt de grænser, der nu var fastlagt, var de rigtige. Man kan selvfølgelig ikke sige – for så ville man jo næsten gøre spørgsmålet til en religion, hvad jeg måske også synes nogle gør – at tre måneder er så meget bedre end to måneder, eller omvendt. Jeg synes, vi i folketinget må finde den rigtige begrænsning; for at der skal være en begrænsning, er vi jo altså enige om.

Jeg har bemærket de indvendinger, hr. Knud Lind er fremkommet med i isolations-spørgsmålet, og har selvsagt også bemærket, at fru Alice Faber og hr. Wilhjelms tidligere har det ønske, at man helt ophæver isolationen. Hr. Wilhjelms var endda så venlig at henvise til en tidligere udtalelse fra mig. Jeg synes nok, den blev fortolket lidt frit, for man kunne måske forstå det i retning af, at jeg også dengang havde foreslået, at man skulle ophæve isolation, og det har jeg som bekendt aldrig.

Der har været en drøftelse, som man vel i og for sig kan sige har formet sig på den måde, at den ene anklager den anden for den kriminalitet, vi har her i landet, for ventetiderne og alt det dér. Jeg ønsker ikke at deltage i disse anklager vendt imod nogen tidligere minister. Jeg tror ikke, der har været nogen justitsminister her i landet – ja, der har måske været en enkelt, men det er også det hele – der har ønsket, at kriminaliteten skulle vokse. Men det er selvfølgelig enhver justitsministers opgave at gøre, hvad han kan for at dæmpe kriminaliteten. At den så kommer alligevel, mener jeg hverken man kan hænge justitsministre eller andre, der har at gøre med disse områder, op på.